

Escriu-li una carta d'amor

Així que mentre no ens gastem diners, no passa res per dir t'estimo i tal

Foto: Annie Spratt

Una vegada un amic em va dir: he viscut molt intensament una cosa que no ha passat. Es referia a un enamorament que no havia declarat i, per tant, mai havia estat correspost. I em vaig preguntar quantes històries d'amor no acaben de néixer per culpa de no ser dites. De fet ja m'ho havia preguntat cap al final d'una novel·la que ja està passant de moda, "les coses importants que no es diuen, es queden per dir i llavors no serveixen per a res". (Ja. Que cretina, parafrasejant-se ella mateixa.)

I em vaig preguntar també quantes vegades som capaços d'afirmar una cosa així. Viure intensament coses que no passen. Perquè si ens passa endins, ens passa, existeix, oi? Fins i tot em vaig preguntar per tot el contrari: què passa si algú ens fereix i no se n'adona.

Per això, tot i que aquí-celebrem-Sant-Jordi, que és la frase que ha de pronunciar tot bon català sempre que es mencioni Sant Valentí, avui he pensat que podria ser un acte de rebel·lia regalar una carta d'amor. No val diners. I tothom sap que el que té Sant Valentí de dolent és que és un invent d'El Corte Inglés. Així que mentre no ens gastem diners, no passa res per dir t'estimo i tal. És la meua teoria, què passa.

No costa res. T'hi poses i li escrius, què sé jo, que encara et salta l'estómac a vegades quan et besa, que et ve al pensament quatre mil vegades al dia, que tornaries a triar-la/lo entre totes les persones vives o mortes de la història de la humanitat. (Exagera, que total, costa el mateix.) Que

prefereixes el seu riure a les melodies de Txaikovski. Que la seva companyia és millor que unes vacances a les Bahames, i el seu cos és casa i el llit és estrany i una mica trist si no hi és.

(Ara he recordat que això és el que feia per guanyar-se les garrofes Joaquin Phoenix a *Her*, escriure cartes d'amor en nom d'altres persones.) O que l'altre dia vas llegir un tweet de la periodista Jèssica del Moral que deia que en japonès existeix el concepte *koi no yokan*, que és "la sensació que tens en conèixer algú de qui inevitablement t'enamoraràs" i que aquell pressentiment de l'amor et va recordar la vostra història.

No ho sé, escriu-li una carta d'amor, abans que ens xucli la desgana, encara que aquí no celebrem Sant Valentí, ni Halloween, ni les rues del Barça i encara que res-a-celebrar mai en aquest país tan moix. Asseu-te i deixa-ho per escrit, això que et passa, això que existeix, encara que només et passi per dins.